

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-137/12

Evropská komise
v.
Rada Evropské unie

„Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí Rady 2011/853/EU — Evropská úmluva o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem — Směrnice 98/84/ES — Právní základ — Článek 207 SFEU — Společná obchodní politika — Článek 114 SFEU — Vnitřní trh“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. října 2013

1. *Akty orgánů — Volba právního základu — Kritéria — Unijní akt sledující dvojí účel nebo mající dvě obsahové složky — Odkaz na hlavní nebo převažující cíl nebo obsahovou složku — Rozhodnutí 2011/853 o podpisu Evropské úmluvy o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem jménem Evropské — Cíl vykazující zvláštní vztah se společnou obchodní politikou — Vedlejší cíl spočívající ve zlepšení fungování vnitřního trhu — Přijetí pouze na základě čl. 207 odst. 4 SFEU ve spojení s čl. 218 odst. 5 SFEU*

(Článek 114 SFEU, čl. 207 odst. 4 SFEU a čl. 218 odst. 5 SFEU; (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/84; Rozhodnutí Rady 2011/853)

2. *Žaloba na neplatnost — Zrušující rozsudek — Účinky — Omezení Soudním dvorem — Zachování účinků napadeného aktu až do jeho nahrazení provedeného v přiměřené lhůtě — Odůvodnění vycházející z důvodů právní jistoty*

(Článek 264 druhý pododstavec SFEU)

1. V rámci systému pravomocí Unie se musí volba právního základu aktu zakládat na objektivních skutečnostech, jež mohou být soudem přezkoumány, mezi které patří zejména cíl a obsah aktu. Pokud přezkum dotčeného aktu ukáže, že sleduje dvojí cíl nebo že má dvě složky, a pokud jednu z nich je možno identifikovat jako hlavní nebo převažující, zatímco druhá je pouze vedlejší, musí být akt založen na jediném právním základu, a sice na tom, který je vyžadován hlavním nebo převažujícím cílem nebo složkou.

Rozhodnutí 2011/853 o podpisu Evropské úmluvy o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem jménem Evropské unie v tomto ohledu sleduje především cíl, který má zvláštní souvislost se společnou obchodní politikou a který pro účely přijetí tohoto rozhodnutí vyžaduje právní základ v podobě čl. 207 odst. 4 SFEU ve spojení s čl. 218 odst. 5 SFEU, což znamená, že podpis úmluvy jménem Unie spadá na základě čl. 3 odst. 1 písm. e) SFEU do výlučné pravomoci Unie. Zlepšení podmínek pro fungování vnitřního trhu je naopak podle všeho vedlejším cílem uvedeného rozhodnutí, který není důvodem pro to, aby bylo založeno na článku 114 SFEU.

Unijní akt totiž spadá do společné obchodní politiky v případě, že se týká zvláště mezinárodního obchodu, poněvadž je jeho účelem především podpora, usnadnění nebo úprava tohoto obchodu, a má na něj přímé a bezprostřední účinky. Z toho vyplývá, že do oblasti společné obchodní politiky mohou

spadat jen ty unijní akty, které vykazují zvláštní spojitost s mezinárodním obchodem. Zatímco směrnice 98/84 o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem má zajistit přiměřenou právní ochranu dotčených služeb na úrovni Unie, aby tak obchod s nimi podpořila na vnitřním trhu, rozhodnutí 2011/853, kterým se schvaluje podpis uvedené úmluvy jménem Unie, má podobnou ochranu zavést na území evropských států, které nejsou členy Unie, aby bylo v těchto státech podpořeno poskytování těchto služeb poskytovateli z Unie. Sledovaný cíl, který je s ohledem na jeho body odůvodnění a úmluvu podle všeho hlavním cílem tohoto rozhodnutí, tak vyazuje zvláštní vztah s mezinárodním obchodem týkajícím se uvedených služeb, kterýžto je s to odůvodnit spojení tohoto rozhodnutí se společnou obchodní politikou.

(viz body 52, 53, 57, 58, 64, 65, 76)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 78–81)